

Staré Krkonoše

Alt-Riesengebirge

2026

Po-Mo	It-Di	St-Mi	Gt-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So	Po-Mo	It-Di	St-Mi	Gt-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So
			01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31								

01/2026

Po-Mo	It-Di	St-Mi	Ct-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So	Po-Mo	It-Di	St-Mi	Ct-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So
						01	02	03	04	05	06	07	08
09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28								

02/2026

Po-Mo	It-Di	St-Mi	Ct-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So	Po-Mo	It-Di	St-Mi	Ct-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So
						01	02	03	04	05	06	07	08
09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29	30	31					

03/2026

Po-Mo	It-Di	St-Mi	Čt-Do	Pá-Šr	So-Sa	Ne-So	Po-Mo	It-Di	St-Mi	Čt-Do	Pá-Šr	So-Sa	Ne-So
		01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30										

04/2026

Po-Mo	It-Di	St-Mi	Čt-Do	Pá-Šr	So-Sa	Ne-So	Po-Mo	It-Di	St-Mi	Čt-Do	Pá-Šr	So-Sa	Ne-So
				01	02	03	04	05	06	07	08	09	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31							

05 / 2026

Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa	Su
01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30												

06/2026

Po-Mo	It-Di	St-Mi	Ct-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So	Po-Mo	It-Di	St-Mi	Ct-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So
		01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31									

07/2026

Mo-Po	Di-Mi	Mi-St	Do-Öt	Fr-Pa	Sa-So	So-Ne	Mo-Po	Di-Mi	Mi-St	Do-Öt	Fr-Pa	Sa-So	So-Ne
					01	02	03	04	05	06	07	08	09
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30	31						

08/2026

Po-Mo	It-Di	St-Mi	Čt-Do	Pá-Šr	So-Sa	Ne-So	Po-Mo	It-Di	St-Mi	Čt-Do	Pá-Šr	So-Sa	Ne-So
	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
28	29	30											

09 / 2026

Po-Mo	It-Di	St-Mi	Ct-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So	Po-Mo	It-Di	St-Mi	Ct-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So
			01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31								

10/2026

Po-Mo	It-Di	St-Mi	Ct-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So	Po-Mo	It-Di	St-Mi	Ct-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So
						01	02	03	04	05	06	07	08
09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29	30						

11/2026

Po-Mo	It-Di	St-Mi	Ct-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So	Po-Mo	It-Di	St-Mi	Ct-Do	Pa-Fr	So-Sa	Ne-So
	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31										

12/2026

Obálka | Titel JILEMNICE | STARKENBACH

Sněhová socha Krakonose se poprvé na jilemnickém náměstí objevila v roce 1909 a díky vzruzenému obdivu bylo rozhodnuto, že se tradice bude každoročně opakovat. S přestávkou mezi lety 1942 až 1968 se za dobrých sněhových podmínek divá pán hor na Krkonose dle dneška každoročně. Historicky se však objevilo několik úprav a výjimek. Hned v roce 1912 byla sněhová socha Krakonose vyměněna za podobiznu Jana Buchara, sportovce, učitele, vlastence a významného propagátora Krkonos. Malou změnu zaznamenal také poslední, válečný, Krakonos, který se v roce 1941 nedíval jako obvykle směrem do hor, ale byl otočen směrem k protektorátní hranici. Poslední výjimka přišla v roce 2023, kdy se na náměstí objevil hrabě Jan Nepomuk Harrach, jehož rod byl právě s touto částí hor tolik spjatý a pro jilemnické panství vykonal mnoho dobrého.

Die Schneeskulptur des Rübezahl wurde erstmals im Jahr 1909 auf dem Marktplatz von Starkenbach geformt. Der große Anklang begründete eine Tradition, die – mit wenigen Ausnahmen – bis heute fortbesteht. Mit Ausnahme der Jahre 1942 bis 1968 blickt der Herr der Berge bei ausreichender Schneelage jedes Jahr in Richtung Riesengebirge. Im Laufe der Zeit kam es jedoch zu einigen Abweichungen und symbolischen Veränderungen. Bereits 1912 wurde die Schneefigur des Rübezahl durch ein Abbild von Johann Buchar ersetzt – einem Sportler, Lehrer, Patrioten und bedeutenden Förderer des Riesengebirges. Im Jahr 1941, als die letzte Skulptur entstand, zeigte der Rübezahl in Richtung der Grenze des Protektorats, statt wie üblich zu den Bergen. Die bislang letzte Ausnahme in der Gestaltung gab es 2023, als anstelle des Rübezahls eine Figur von Graf Johann Nepomuk Harrach aufgestellt wurde – einem Mitglied jener Adelsfamilie, die mit dieser Region eng verbunden war und sich um das Starkenbacher Herrschaftsgebiet verdient gemacht hat.

01/2026 PEC POD SNĚŽKOU – ZELENÝ POTOK | PETZER – GRÜNBACH

Trvalo dlouhá léta, než se v lokalitě dnes známé jako Zelený potok někdo odvážil na soutoku 2 potoků postavit první chalupu. Prvním odvážlivcem se stal v roce 1830 Johann Zinnecker. Obavy se však o 67 let později naplnily. Povodeň z roku 1897 brala životy i stavení. Stačilo málo a vzala by i zmíněnou chalupu, kterou tehdy obývala rodina Adolfova. Z louky se stala kamenná pláň a chalupa byla podemleta. I přes mnohé regulační práce v korytech potoků a říček lidé příliš nedůvěřovali tomuto místu. Franz Richter z Velké Úpy ale důvěru v tato opatření měl a proto chalupu včetně pozemku v roce 1906 zakoupil. Ačkoliv společně s manželkou Žofií začali okolí zvelebovat, hospodaření se již nevěnovali. Chalupa byla proto postupně rozšiřována o větší ubytovací kapacity, restauraci a po poslední přístavbě v roce 1925 přibyl i prostorný sál.

Es vergingen viele Jahre, bevor in dem Gebiet, das heute als Grünbach bekannt ist, es jemand wagte, am Zusammenfluss zweier Bäche das erste Haus zu errichten. Der erste Mutige war Johann Zinnecker, der hier im Jahr 1830 ein Haus baute. Doch 67 Jahre später bewahrheiteten sich die damaligen Befürchtungen. Das Hochwasser von 1897 forderte Menschenleben und zerstörte zahlreiche Gebäude. Nur knapp entging auch das erwähnte Haus, das damals von der Familie Adolf bewohnt wurde, der Vernichtung. Aus der Wiese wurde ein steiniger Grund, das Haus unterspült. Trotz zahlreicher Regulierungsmaßnahmen in den Bach- und Flussbetten blieb das Vertrauen in diesen Ort gering. Franz Richter aus Großaupa hingegen vertraute auf diese Schutzmaßnahmen und kaufte das Haus samt Grundstück im Jahr 1906. Gemeinsam mit seiner Frau Sophie begann er, das Umfeld zu verschönern, der Landwirtschaft jedoch widmeten sie sich nicht mehr. Stattdessen wurde das Gebäude nach und nach zu einer Unterkunft mit größerer Kapazität und einem Restaurant ausgebaut. Mit dem letzten Anbau im Jahr 1925 kam auch ein großzügiger Saal hinzu.

02/2026 VRCHLABÍ | HOHENELBE

Pokud by mělo Vrchlabí vybrat ze své minulosti pouze jednu osobu, která nejvíce zasáhla do městského vývoje, byl by to bezesporu Kryštof Gendorf z Gendorfu. Korutanský důlní odborník a královský rada již v roce 1533 kupuje Vrchlabí od české větve rodu Tetourů za 1750 kop českých grošů a zaslouhuje se o povýšení vsi na město. Tak se stalo již 6. října stejného roku. Díky této události se město může honosit znakem a tehdejším významným privilegiem dvou výročních trhů konajících se vždy v květnu a v září. Gendorf za poměrně krátkou dobu vytvořil z Vrchlabí jedno z nejvýznamnějších center hutnictví železa, které svou produktivitou mělo v rámci českých zemí minimum konkurentů. Právě tato věhlasnost přilákala do Vrchlabí velké množství nových obyvatel. Ze stejné doby, tedy přibližně poloviny 16. století je taktéž doložen vznik prvních cechů. Mezi nejstarší vrchlabské cechy patří soukeníci a pekaři, kožešníci a ještě před rokem 1560 se přidál cech obuvníků.

Müsste sich Hohenelbe für eine einzige Persönlichkeit aus seiner Vergangenheit entscheiden, die den größten Einfluss auf die Stadtentwicklung hatte, so wäre dies zweifellos Christoph Gendorf von Gendorf. Der Kärntner Bergbauexperte und königliche Rat kaufte Hohenelbe bereits im Jahr 1533 für 1750 Prager Groschen von einem Zweig der böhmischen adeligen Familie Tetour. Noch im selben Jahr – am 6. Oktober – wurde das Dorf zur Stadt erhoben. Damit verbunden war das Stadtrecht mit einem Wappen sowie das bedeutende Privileg, jährlich zwei Jahrmärkte abhalten zu dürfen – jeweils im Mai und im September. Innerhalb kurzer Zeit formte Gendorf aus Hohenelbe eines der bedeutendsten Zentren der Eisenverhüttung in den böhmischen Ländern, das hinsichtlich seiner Produktivität kaum Konkurrenz kannte. Dieser Ruf zog zahlreiche neue Einwohner an. Aus derselben Zeit – also etwa Mitte des 16. Jahrhunderts – stammt auch die Gründung der ersten Zünfte. Zu den ältesten Hohenelber Zünften zählten die Tuchmacher und Bäcker, bald folgten die Kürschner und – noch vor 1560 die Schuster.

03/2026 BOUDA U SNĚŽNÝCH JAM | SCHNEEGRUBENBAUDE

Většina krkonoských bud vznikala s rozmachem turismu a z letních příbytků se stávaly ubytovací kapacity pro celoroční užívání. Neplatilo to však všude. Právě u ledovcových karů známých jako Sněžné jámy vznikla v roce 1837 jedna z prvních čistě turistických bud. Tehdy se jednalo pouze o malou útulnu, která byla v roce 1860 přestavěna na kamennou boudu s pohostinstvím pro 50 lidí. Ani ta však nestačila zájmu příchozích a tak zde o 37 let později vznikl velký hotel Schneegrubenbaude, který se stal jednou z krkonoských dominant. Součástí hotelu byla i sedmipatrová věž, na které byl umístěn reflektor, sloužící v horských podmínkách jako orientační bod. Tento horský maják měl však ještě jedno využití. Směrem do údolí mohl vysílat signály a dát tak potenciálním turistům vědět, zda jsou v hotelu ještě nějaké volné pokoje.

Die meisten Bauden im Riesengebirge entstanden mit dem Aufschwung des Tourismus – aus einfachen Sommerhütten wurden ganzjährig genutzte Unterkünfte. Doch es gab auch Ausnahmen. In der Gegend der Gletscherkare, bekannt als Schneegrube, entstand im Jahr 1837 eine der ersten ausschließlichen Touristenbauten. Anfangs war es nur eine kleine Schutzhütte, die 1860 zu einer steinernen Baude mit Gastwirtschaft für 50 Personen umgebaut wurde. Doch auch diese reichte bald nicht mehr aus, um dem wachsenden Besucherinteresse gerecht zu werden. So wurde 37 Jahre später das große „Hotel zur Schneegrube“ errichtet – eines der markantesten Gebäude des Riesengebirges. Zum Hotel gehörte ein siebenstöckiger Turm mit einem Reflektor, der in den Bergen als Orientierungspunkt diente. Dieser „Leuchtturm des Gebirges“ hatte noch eine weitere Funktion: Mit Lichtsignalen ins Tal konnte man anzeigen, ob im Hotel noch freie Zimmer verfügbar waren.

04/2026 ROKYTNICE NAD JIZEROU | ROCHLITZ AN DER ISER

Jedna z nejzajímavějších staveb na území Rokytnice nad Jizerou je bezesporu budova radnice. Myšlenka na novou reprezentativní radnici vznikla ještě před rokem 1900. Všeobecné nadšení do díla pomohlo s poměrně rychlou realizací projektu vypracovaného firmou Holman a Krause z Vrchlabí a základní kámen nové radnice tak mohl být položen již 12. dubna 1902. Výstavbu realizovala firma Josefa Hájka z Rokytnice nad Jizerou, která musela řešit například regulaci a zakrytí potoka v místech dnešního náměstí. Přesto stavební práce rychle pokračovaly a už na podzim stejného roku byla posazena střecha na 37 metrů vysokou věž a téměř přesně o další rok později se radnice slavnostně otevřela. Celková částka za skutečné majestátní radniční prostory se vyšplhala na 159 000 korun. Budova ale plnila již od počátku více funkcí zároveň. Na radnici se nacházela také spořitelna, obecní knihovna a ve sklepních prostorách byly vybudovány tři vězeňské cely.

Eines der interessantesten Bauwerke auf dem Gebiet von Rochlitz ist zweifellos das Rathaus. Der Gedanke an einen neuen repräsentativen Verwaltungssitz entstand noch vor dem Jahr 1900. Die allgemeine Begeisterung für das Vorhaben trug dazu bei, dass das vom Unternehmen Holman & Krause aus Hohenelbe ausgearbeitete Projekt zügig umgesetzt werden konnte – der Grundstein für das neue Rathaus wurde bereits am 12. April 1902 gelegt. Mit dem Bau wurde die Firma von Josef Hájek aus Rochlitz beauftragt, die unter anderem die Regulierung und Überdachung des Baches an der Stelle des heutigen Marktplatzes durchführte. Dennoch schritten die Arbeiten rasch voran. Bereits im Herbst desselben Jahres wurde das Dach auf den 37 Meter hohen Turm gesetzt, und fast genau ein Jahr später konnte das Rathaus feierlich eröffnet werden. Die Gesamtkosten für das wahrhaft majestätische Gebäude beliefen sich auf 159.000 Kronen. Von Anfang an erfüllte das Haus mehrere Funktionen – es beherbergte nicht nur die Gemeindeverwaltung, sondern auch eine Sparkasse, eine Gemeindebücherei und drei Gefängniszellen im Kellergeschoss.

05/2026 ŠPINDLERŮV MLÝN | SPINDLERMÜHLE

Málokdo ví, že dnešní středisko nejen zimních sportů bylo založeno vlastně trochu náhodou. Stalo se tak díky špatnému vyhodnocení žádosti o zřízení kostela, pod kterou se horalé podepisovali u mlynáře Spindlera. Dodatek „sepsáno ve Spindlerově Mlýně“ úředníci pochopili jako název obce a povolení ke stavbě kostela vystavili pro takto nazvanou obec. Než aby se obyvatelé hádali s úředním aparátem, raději název přijali a stavba tak mohla začít. Lyže se zde objevují v roce 1880, kdy je bratři Krausové poprvé vyzkoušeli na Petrovce. Až o 20 let později se staly běžným dopravním prostředkem i zasluhou továrníka Rottera z Vrchlabí, který daroval lyže všem horským školám na Vrchlabsku.

Nur wenige wissen, dass das heutige Zentrum des Wintersports eher zufällig gegründet wurde. Auslöser war eine missverständlich formulierte Petition zum Bau einer Kirche, die die Bewohner des Dorfes beim Müller Spindler unterzeichneten. Der Zusatz „unterzeichnet in Spindlermühle“ wurde von den Behörden irrtümlich als Ortsname aufgefasst – und so wurde die Baugenehmigung für eine Gemeinde mit diesem Namen ausgestellt. Anstatt sich mit der Bürokratie anzulegen, nahmen die Bewohner den Namen kurzerhand an, und der Kirchenbau konnte beginnen. Die ersten Skier tauchten hier im Jahr 1880 auf, als die Brüder Kraus sie auf der Peterbaude ausprobierten. Erst zwanzig Jahre später wurden sie dank des Fabrikanten Rotter aus Hohenelbe, der allen Gebirgsschulen der Region Skier schenkte, zu einem gängigen Fortbewegungsmittel.

06/2026 HORNÍ MARŠOV | MARSCHENDORF

Dnes touto lokalitou projíždíme, pokud naše cesta směřuje například do Pece pod Sněžkou nebo na Malou Úpu. Význam obce byl ale v minulosti mnohem větší. První usedlíci nalezli útočiště v těchto místech již okolo roku 1270 a již o necelých 300 let později se o Maršově poprvé píše jako o samostatné obci. Na důležitosti získává Marschendorf především během 16. století, kdy se stává obec prakticky hlavním správním centrem východní části pohoří. Ve stejné době sem také míří dřeváři z Tyrolska, kteří kácením okolního pralesa získávají materiál pro potřeby dolů v Kutné Hoře. Později se zde kromě zámku nacházel například i pivovar s tzv. Brauhofem, ve kterém se konala divadelní představení.

Heute durchquert man diesen Ort meist auf dem Weg nach Petzer oder Klein Aupa – doch seine Bedeutung war einst weit größer. Die ersten Siedler fanden hier bereits um 1270 eine Bleibe, und keine 300 Jahre später wird Marschendorf erstmals als eigenständige Gemeinde erwähnt. Besondere Bedeutung erlangte der Ort im 16. Jahrhundert, als er zum Verwaltungszentrum des östlichen Riesengebirges avancierte. Zur gleichen Zeit kamen auch Holzknechte aus Tirol, die durch das Fällen des umliegenden Urwaldes Material für die Bergwerke in Kuttenberg gewannen. Später befanden sich hier neben dem Schloss auch eine Brauerei und der sogenannte Brauhof, in dem sogar Theateraufführungen stattfanden.

07/2026 JANSKÉ LÁZNĚ | JOHANNISBAD

Lokalita Janských Lázní a vlastně i odvození samotného názvu pochází od zbrojnoše Jana z Chockova, který právě zde měl podle trutnovského kronikáře Simona Hüttela narazit v červnu roku 1006 na teplý pramen. První využití termálních vod se však datuje až do 14. století, kdy tehdejší majitel panství Zilvar ze Silbersteinu zřídil první velmi jednoduchou lázeňskou budovu, čistě pro své osobní využití. Jedním z nejzasloužilejších šlechticů v historii rozvoje Janských Lázní byl až Jan Adolf Schwarzenberg, který panství odkoupil a následně v roce 1677 nechal postavit v okolí pramenu 6 nových budov. Zároveň pověřil Dr. Hettmayera k sepsání odborného pojednání o účincích místního pramene. Ačkoliv do rozvoje významně zasáhli i další majitelé panství a v neposlední řadě také cestovní ruch, základní kámen veřejného lázeňství byl položen právě hrabětem Schwarzenbergem.

Der Name des Kurortes Johannisbad geht auf den Gutsherrn Jan von Chockov zurück, der laut dem Trautenauer Chronisten Simon Hüttel im Juni des Jahres 1006 hier auf eine warme Quelle gestoßen sein soll. Die erste Nutzung des Thermalwassers ist jedoch erst für das 14. Jahrhundert belegt, als der damalige Gutsherr Zilvar von Silberstein ein einfaches Badehaus für den eigenen Gebrauch errichten ließ. Zu den bedeutendsten Persönlichkeiten in der Geschichte des Kurortes zählt Fürst Johann Adolf von Schwarzenberg, der das Gut erwarb und im Jahr 1677 rund um die Quelle sechs neue Gebäude errichten ließ. Gleichzeitig beauftragte er Dr. Hettmayer mit der Erstellung einer fachlichen Abhandlung über die Wirkung des Thermalwassers. Auch wenn spätere Besitzer und der aufkommende Tourismus die Entwicklung weiter förderten, wurde der Grundstein des öffentlichen Kurbetriebs durch Fürst Schwarzenberg gelegt.

08/2026 JELENÍ LOUKY | ZEHGRUND

Kdybyste ještě před válkou hledali dnešní název v turistické mapě, na výlet byste se k Jelením loukám asi nevypravili. Zelený důl, jehož nejzápadnější části jsou právě dnešní Jelení louky se totiž po mnoho staletí jmenoval Zehgrund a boudy, které se zde nacházeli, Zehgrundbauden. Poválečné přejmenovávání si ale s tímto názvem neumelo poradit a tak vznikl název Vlhký důl, který se postupem času změnil na známější a dodnes užívaný Zelený důl. Presto, pokud bychom chtěli dodržovat tradice, název by měl být Cévn důl. Původní pojmenování totiž odkazuje na pravděpodobně zakladatele místní enklávy. Dnes však už bohužel nevíjsteme, zda to byla právě rodina Zee, která zde louky na přelomu 16. a 17. století zakládala. Jisté však je, že v roce 1731 získal hospodář Karl Zee oprávnění pro zřízení výčepu pro horníky a tím položil základy jednoho z nejstarších hostinců v Krkonosích.

Wenn Sie vor dem Zweiten Weltkrieg auf einer Wanderkarte den heutigen Namen „Hirschwiesen“ gesucht hätten, wären Sie vermutlich nicht zu diesem Ziel aufgebrochen. Das Tal „Zelený důl“, dessen westlicher Teil heute als Hirschwiesen bekannt ist, trug über viele Jahrhunderte den Namen Zehgrund, und die dortigen Berghütten hießen entsprechend Zehgrundbauden. Im Zuge der Umbenennungen nach dem Krieg konnte mit diesem historischen Namen kaum jemand etwas anfangen, und so entstand zunächst der Name Vlhký důl, der sich später in die eingängigere, bis heute verwendete Bezeichnung Zelený důl wandelte. Wenn man sich jedoch streng an die Überlieferung halten würde, müsste man eigentlich vom Zee-Grund sprechen – benannt nach den vermutlichen Gründern der hiesigen Siedlung. Ob tatsächlich die Familie Zee jene war, die an der Wende vom 16. zum 17. Jahrhundert die Wiesen anlegte, lässt sich heute nicht mehr sicher feststellen. Sicher ist jedoch, dass Karl Zee im Jahr 1731 das Schankrecht für Bergleute erhielt – und damit den Grundstein für eines der ältesten Wirtshäuser im Riesengebirge legte.

09/2026 LANOVKA NA SNĚŽKU | SEILBAHN AUF DIE SCHNEEKOPPE

Před 77 lety se stala nejvyšší hora Krkonosé zase o něco dostupnější. V polovině ledna roku 1949 byl slavnostně zprovozněn první úsek lanové dráhy na Sněžku v úseku z Pece pod Sněžkou na Růžovou horu. Samotný vrchol byl poté pomyslně dobyt vybudováním druhého úseku a následným otevřením pro veřejnost se začátkem letních prázdnin roku 1950. Za zmínku stojí fakt, že se tak stalo 494 let po prvním zaznamenaném pokolení hory neznámým Benátčanem v roce 1456. Kromě dnes už netradičního sezení stranou, díky kterému si mohli cestující vychutnávat výhledy na okolí, skrývá historie lanové dráhy ještě jednu zajímavost. Výrobce a dodavatel dráhy při stavbě odhadoval životnost a provozuschopnost na přibližně 17 let. Lanovka na Sněžku se ve své původní, a tedy i první, podobě však zastavila až v roce 2012, tedy po 63 letech provozu.

Vor 77 Jahren wurde der höchste Gipfel des Riesengebirges leichter erreichbarer. Mitte Januar 1949 wurde der erste Abschnitt der Seilbahn von Petzer zur Baude Rosenberg eröffnet. Der eigentliche Gipfel wurde schließlich durch den Bau des zweiten Abschnitts erschlossen – der Betrieb für die Öffentlichkeit begann zu Beginn der Sommerferien im Jahr 1950. Erwähnenswert ist, dass dies genau 494 Jahre nach der ersten dokumentierten Besteigung des Berges geschah – durch einen unbekannten Venezianer im Jahr 1456. Neben der heute ungewöhnlichen seitlichen Sitzanordnung, die den Fahrgästen einen besonders schönen Ausblick ermöglichte, birgt die Bahn noch eine weitere Besonderheit: Der Hersteller schätzte ihre Lebensdauer ursprünglich auf etwa 17 Jahre. In Wirklichkeit wurde die ursprüngliche Seilbahn jedoch erst im Jahr 2012 stillgelegt – nach beachtlichen 63 Jahren Betrieb.

10/2026 VÝROVKA A HAVLOVA BOUDA | GEIERGUCKE

Osud, který Výrovku potkal, nebyl ojedinělým případem na hřebenech hor. Avšak právě na tomto známém rozcestí plameny slehaly hned dvakrát. Poprvé se tak stalo 17. října 1946, kdy vzplála kvůli nepozornosti domovníka sousedící Havlova bouda. Tentokrát se sem hasiči dostali včas a alespoň Výrovku stihli zachránit. V té chvíli ještě nikdo nevěděl, že se na stejné místo hasiči vrátí za necelý půlrok znovu. 6. února 1947 kvůli nedbalosti domovníkova pomocníka vzplála i bouda Výrovka. Kvůli nedostatku vody se boudu tentokrát nepodařilo zachránit. Dlouhá léta zde byla provizorní chata než se mezi lety 1988 a 1990 postavil objekt nový.

Das Schicksal der Geierguckebaude war kein Einzelfall in den Höhenlagen des Riesengebirges. Doch gerade an dieser bekannten Wegkreuzung loderten die Flammen gleich zweimal. Zum ersten Mal geschah dies am 17. Oktober 1946, als aufgrund der Unachtsamkeit des Hausverwalters die benachbarte Havlova Baude in Brand geriet. Damals trafen die Feuerwehrleute rechtzeitig ein und konnten die Geiergucke retten. Niemand ahnte jedoch, dass die Feuerwehr an denselben Ort weniger als ein halbes Jahr später zurückkehren würde. Am 6. Februar 1947 brach infolge der Nachlässigkeit des Gehilfen des Verwalters auch ein Feuer in der Geiergucke aus. Aufgrund von Wassermangel konnte die Baude nicht gerettet werden. Jahrelang stand an ihrer Stelle nur eine provisorische Hütte. 1988 und 1990 wurde ein Neubau errichtet.

11/2026 STARÁ SLEZSKÁ BOUDA | ALTE SCHLESISCHE BAUDE

Bylo by možné ji titulovat jako nejstarší boudu v západní části Krkonosé. Stará slezská bouda, dnes známá jako Schronisko Pod Łabskim Szczytem byla postavena na místě původní salaše, o které mluví historické prameny ještě před rokem 1632. První zobrazení boudy je doloženo až k roku 1780. S rozmachem turismu se postupně přestavovala a významnějšími úpravami prošla také v roce 1909. Poměrně moderní boudě nechyběl třeba telefon a roku 1912 byl vybudován taktéž vodovod. Bohužel nové podoby si turisté dlouho neužili, neboť v průběhu vánočních svátků roku 1914 vyhořela. Na svou obnovu však nemusela dlouho čekat a kromě zbrusu nového kabátu se dočkala i rozšíření o další menší budovu, která vznikala postupně mezi lety 1937 až 1945. I přes všechny změny se jako turistický cíl zachovala do dnešních dnů a na své oblíbenosti v průběhu let rozhodně neztratila.

Die Alte Schlesische Baude, heute als Schronisko Pod Łabskim Szczytem bekannt, gilt als die älteste Baude im westlichen Teil des Riesengebirges. Sie wurde an der Stelle einer ursprünglichen Almhütte errichtet, die laut historischen Quellen bereits vor dem Jahr 1632 bestand. Die erste bildliche Darstellung der Baude stammt aus dem Jahr 1780. Mit dem Aufschwung des Tourismus wurde die Hütte mehrfach umgebaut und erlebte im Jahr 1909 eine bedeutende Modernisierung. Die vergleichsweise fortschrittliche Baude verfügte unter anderem über ein Telefon, und 1912 wurde eine Wasserleitung verlegt. Leider währte die neue Gestalt nicht lange: Während der Weihnachtszeit 1914 fiel die Hütte einem Brand zum Opfer. Der Wiederaufbau erfolgte jedoch zügig – neben einem neuen Gebäude entstand zwischen 1937 und 1945 ein zusätzlicher kleinerer Anbau. Trotz aller Veränderungen hat sich die Baude bis heute als beliebtes Ziel für Wanderer erhalten und nichts von ihrem Reiz eingebüßt.

12/2026 POMEZNÍ BOUDY | GRENZBAUDEN

Pomezní, nebo také Hraniční boudy, měly podle kroniky založit vyhnanstvím potrestaní rakouští šlechtici. První hotel zde vznikl přestavbou chalupy Stefana Hübnera již v roce 1815. Od stejného roku se zde také konaly jízdy na roháčkách. Tato atrakce se později rozšířila i do zbytku Krkonosé. Kromě jiných hostů nocoval na Malé Úpě v roce 1866 také korunní princ a budoucí pruský císař Friedrich. Vybral si pro to nejlepší hotel v horách, kterým v té době byla Hübnerova bouda. A byly to právě také Pomezní Boudy, odkud přišel plán na výstavbu České boudy na Sněžce. Inicialoval ho hostinský Herrmann Blaschke již v roce 1868.

Der Chronik nach wurden die sogenannten Grenzbauden von österreichischen Adligen gegründet, die zur Verbannung verurteilt worden waren. Das erste Hotel entstand hier durch den Umbau des Hauses von Stefan Hübner bereits im Jahr 1815. Im selben Jahr fanden hier auch die ersten Hornschlittenfahrten statt – eine Attraktion, die sich später im gesamten Riesengebirge verbreitete. Im Jahr 1866 nächtigte kein Geringerer als Kronprinz Friedrich, der spätere deutsche Kaiser, in Klein Aupa – und zwar im besten Hotel der Berge, der Hübnerbaude. Von den Grenzbauden ging auch die Initiative zum Bau der Böhmischen Baude auf der Schneekoppe aus. Der Wirt Herrmann Blaschke brachte den Plan bereits 1868 auf den Weg.

Nakupujte kalendáře online z pohodlí svého domova na www.starekrkonose.cz.

Sledujte nás také na facebooku Staré Trutnovsko.

Na vzniku kalendáře se podíleli: Ing. Jan Višek, Ing. Vojtěch Hák, Bc. Ondřej Hink, Peter Stächelin, Mgr. Kamila Višková, Karl & Renate Winter, Aleš Belína/Macprint.